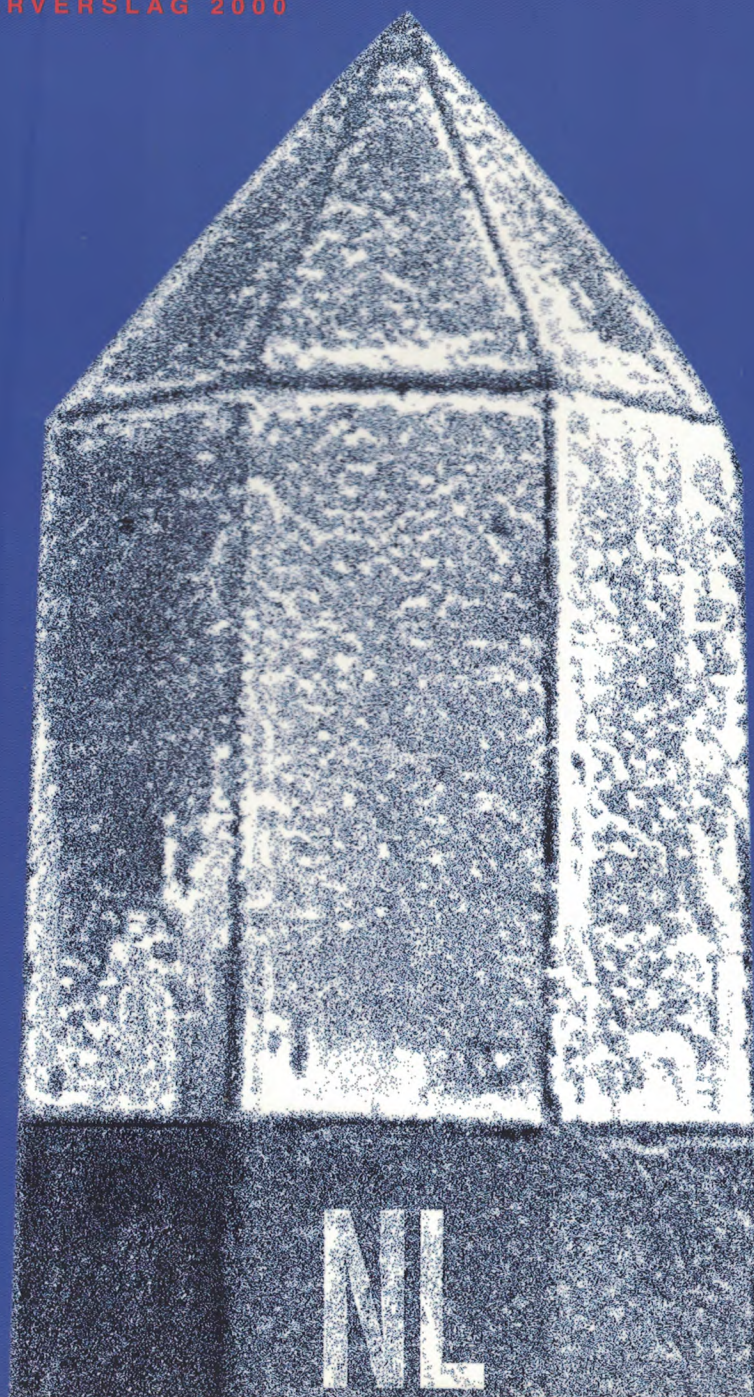

LIOF

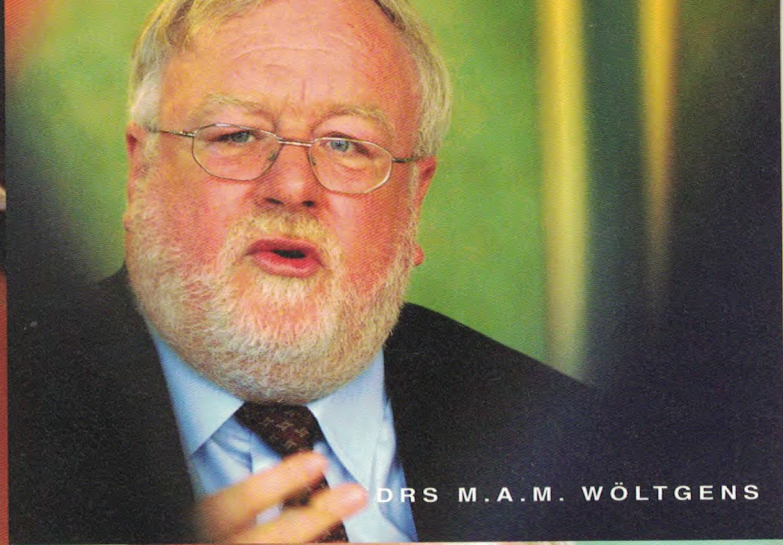
NV INDUSTRIEBANK LIOF
JAARVERSLAG 2000

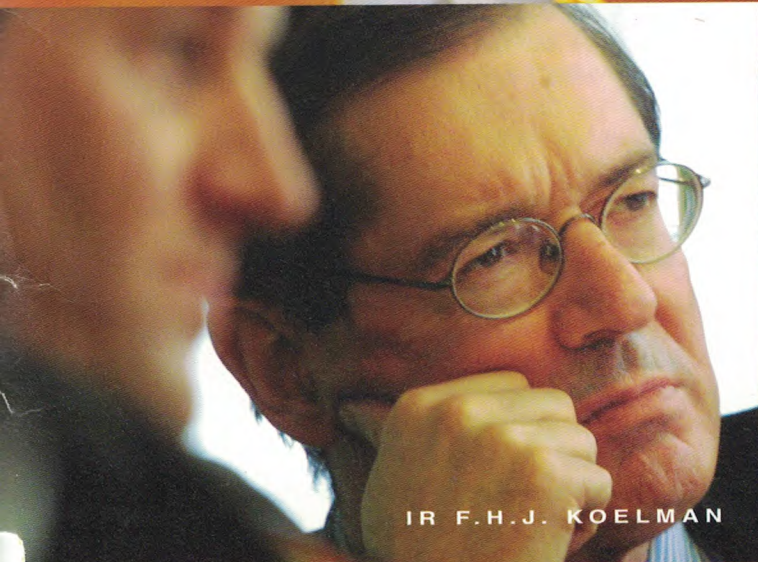
EUREKA.EUREGIO!

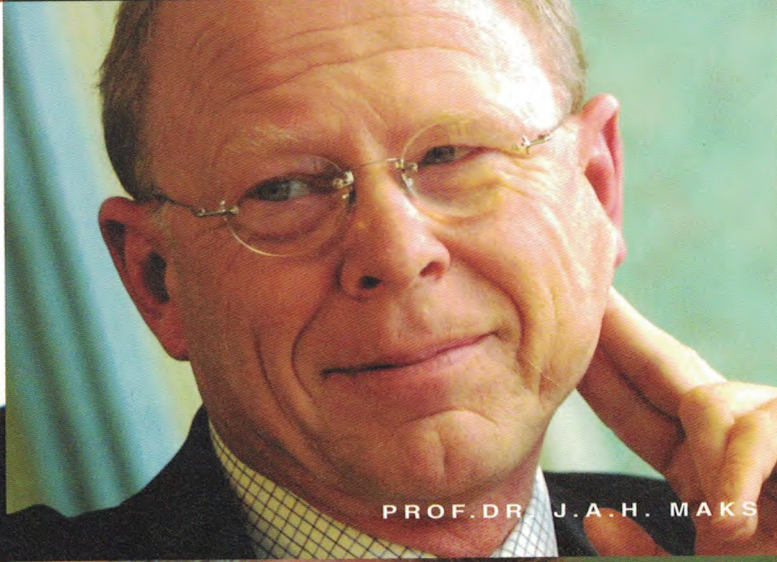
RONDETAFELGESPREK

DRS M.A.M. WÖLTGENS

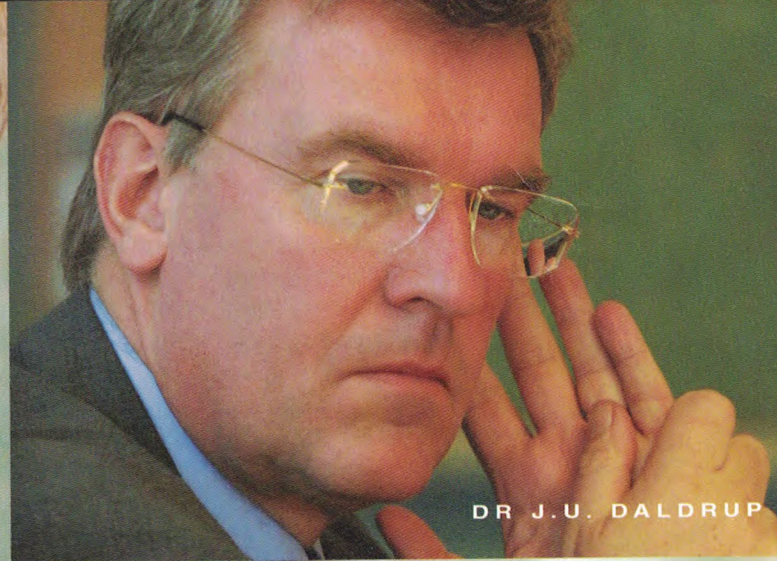
IR F.H.J. KOELMAN

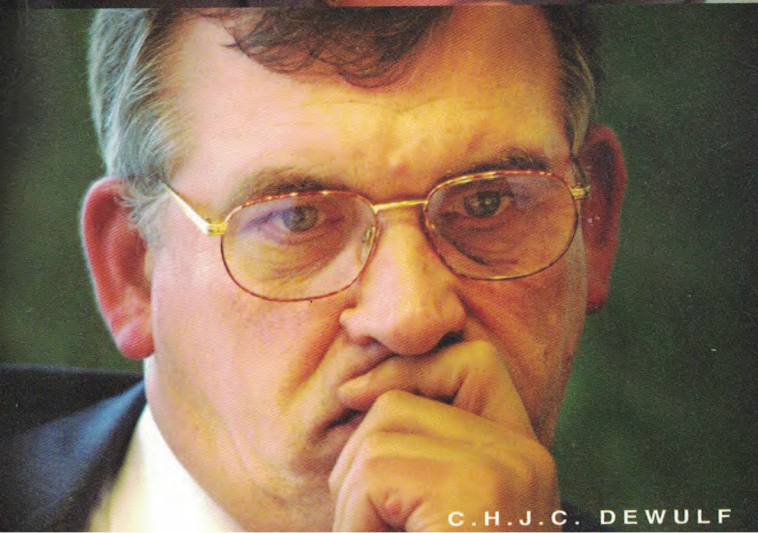
PROF.DR J.A.H. MAKS

V. SIMONART

DR J.U. DALDRUP

C.H.J.C. DEWULF

DIPL.ING. R. TRÄNKNER

LIOF GEHT ÜBER LA FRONTIÈRE -

"De natuurlijke samenhang moet worden hersteld." Voorzitter **Thijs Wöltgens** steekt het niet onder stoelen of banken: Zuid-Limburg vormt één regio met het westelijke deel van Noordrijn-Westfalen en het oostelijke deel van België. Staatkundige grenzen zitten de gewenste eenheid alleen maar in de weg, aldus de voorzitter van het College van Bestuur van de Open Universiteit in Heerlen. "De verbinding van Maastricht met Luik, Hasselt, Aken en Keulen is logischer dan die met Amsterdam of Den Haag. Alleen omdat een generaal van de Maastrichtse schutterij heeft zitten slapen, is Zuid-Limburg nu deel van Nederland. Samenwerking over de grenzen heen is van groot belang voor de toekomst."

Wöltgens ziet de succesvolle voorbeelden al om zich heen. Het industrieterrein **Avantis** strekt zich uit over de Nederlands-Duitse grens heen. In het bedrijfsverzamelgebouw **Eurode** kunnen commerciële dienstverleners zich afhankelijk van hun fiscale, juridische of telecombehoeften bewegen van het Nederlandse naar het Duitse deel van het gebouw of omgekeerd. En operator **Tritone Telecom** heeft laten zien dat geografische grenzen geen belemmering hoeven te zijn door zijn klanten de mogelijkheid te bieden voor lokaal tarief te bellen van Hasselt naar Aken of van Maastricht naar Luik. Maar de gasten van de jaarlijkse rondetafel van LIOF geven zich niet zo snel gewonnen. Natuurlijk willen zij graag meedenken over kansen voor regionale samenwerking. Uiteraard benutten zij nu al mogelijkheden. En laat er geen twijfel over bestaan dat zij LIOF volgaarne van advies dienen over hoe de organisatie de regionale economie kan stimuleren. Maar zij leggen veel meer de nadruk op wat er nog moet gebeuren dan op wat er al gebeurd is. **Vincent Simonart** bijvoorbeeld, de voorzitter van de raad van commissarissen van **Tritone**, staat nog steeds achter het concept van zijn onderneming, maar "we kunnen op deze beperkte schaal niet overleven. Schaal is het sleutelwoord in de telecommunicatie. Drie jaar geleden vond nog 80 procent van onze traffic plaats in de regio, nu 80 procent niet meer. Het voordeel van de regionale aanpak is verdwenen. We moeten geografisch veel verder en we moeten veel meer producten aanbieden."

En om **Avantis** nu al een succes te noemen gaat de aanwezigheid te ver. Uit onderzoek blijkt dat de naam in Maastricht nauwelijks een belletje doet rinkelen en dat

de inwoners van Aken slechts een verband leggen met de korenwolf. De successen zijn zo groot nog niet als ze misschien in eerste instantie lijken.

"Limburg is van geen betekenis. Het is een veel te klein terrein om je op te concentreren", zegt **Chris Dewulf**, topman van automobielfabrikant **NedCar**, zelfs. "LIOF moet Limburg overstijgen. We denken dat we de wereld vanuit deze regio kunnen veroveren, maar we zijn veel te veel naar binnen gericht. Herdefinieer het begrip regio. Deze euregio reikt tot Luxemburg en Lille en veel verder Duitsland in dan Aken."

Zijn Duitse buurman, de CDU-politicus **Ulrich Daldrup**, onderschrijft het betoog van Dewulf. Ook de Duitse bureaus van Limburg richten zich vooral op de eigen regio. "Als er bij ons wordt gesproken over regionale ontwikkeling, gaat het om Noordrijn-Westfalen. Daarbuiten ligt de wilde zee. Politiek en instituties kunnen grenzen niet slechten. Bedrijven doen dat ook nauwelijks. Het bedrijfsleven bij ons richt zich op het Ruhrgebied en Frankfurt/Stuttgart en Maastrichtse bedrijven kijken naar de Randstad. Succesvol is alleen wat mensen zelf doen. Er wonen duizenden Duitsers uit deze regio in Nederland en België. Zij definiëren voor zichzelf een gemeenschappelijke toekomst."

"Er zitten honderden Nederlanders op de technische hogeschool van Aken en een kwart van de studenten Economie in Maastricht is Duits", vervolgt **Daldrup**. "En toch is er geen enkele folder die het heeft over een miljoen mensen met een enorme koopkracht, vijf universiteiten, 70.000 of 80.000 studenten."

INFORMATIE DELEN

Daldrup: "Er zijn geen gezamenlijke statistieken. Hoeveel Nederlanders werken er in Aken? Dat weet niemand. Naar dat soort dingen moet onderzoek komen." **Rainer Tränkner**, oprichter van het Duitse IT-bedrijf **Datus** en voorzitter van branchevereniging **Regina**: "Er moet meer informatie boven water komen over de bureaus. Het zou mooi zijn als er een krant voor de hele regio komt. Ik zou dan de moeite nemen om die in het Nederlands te lezen."

Hans Maks, econoom aan de Universiteit Maastricht: "Er is een euregionaal business blad dat elke veertien dagen per e-mail wordt verspreid, gratis. Het is een perfecte manier om informatie te verschaffen."

Daldrup: "Ik pleit al acht jaar voor een blad. We hebben in Aken een nieuw voetbalstadion gebouwd voor tachtig miljoen mark. Intussen werd voor zo'n zelfde bedrag een gloednieuw stadion neergezet in Kerkrade. Dat wordt 22 keer per jaar gebruikt. We hadden dat heel gemakkelijk kunnen delen. Het is vlakbij. Maar we wisten gewoon niet dat het werd gebouwd. De media maken niets bekend, de steden niet en het bedrijfsleven ook niet."

Wöltgens: "De Aachener Zeitung heeft de Weekblad Pers overgenomen van de Limburger. Ik kan me voorstellen dat er een gratis huis-aan-huisblad verschijnt voor de regio in drie talen, waarin bijvoorbeeld ook het programma van de schouwburg in Aken staat. Nu staat bij ons in de krant wel een recensie van een opera in Amsterdam, maar niet van die in Aken."

Daldrup: "Zonder informatie kom je tot niets."

Maks oppert een idee: "We hebben allemaal kabel. Sluis de regionale kanalen door en ondertitel de programma's."

Wöltgens: "Dat is nog niet zo gemakkelijk. Toen ik nog burgemeester van Kerkrade was, wilden we de kabelnetten van Kerkrade en Herzogenrath samenvoegen. Dat leek mij een kwestie van die twee kabels pakken en er een knoop in leggen. Maar we konden bij de Bundespost niemand vinden die zichzelf competent achtte. Het was erger dan de Sovjetunie."

Daldrup: "De kabel in Aken heeft een maximale capaciteit van 24 netten. Vier jaar geleden zijn de Nederlandse en Belgische stations er afgegooid in ruil voor Duitse rommel. Dankzij protesten waren ze na een jaar weer terug. De bevolking is soms dus sterker dan de instituten."

LIOF NAAR BUITEN

"Wat doen we om mensen te laten weten dat we in een fantastische regio leven?" vraagt Daldrup. "We bereiken geen gemeenschappelijke focus zonder media, zonder moed, met een LIOF dat niet de grens over mag, met de politiek die zich alleen richt op de hoofdsteden, met het bedrijfsleven dat zich onvoldoende oriënteert op lokale kansen. Ik pleit ervoor dat LIOF naar Aken komt. Wij hebben geen vergelijkbaar instituut. In Aken zijn 450 startups waar 5000 mensen werken. Zij hebben behoefte aan kapitaal, kredieten en begeleiding. De Sparkasse mag kredieten verstrekken, maar mag het management niet begeleiden. Jullie kunnen dat doen. Als je jullie statuten verandert en ook Duitse bedrijven financiert, kunnen jullie drie

keer zo groot worden." LIOF-directeur Frans Koelman pakt de handschoen meteen op. "We voeren intern nu een discussie daarover. We overwegen een participatie in een Duitse bedrijf dat zich vestigt op Avantis. We denken dat Den Haag daar nog iets anders naar kijkt als wij."

"We moeten één knop omdraaien", stelt Wöltgens. "Zijn we bereid om deze regio als één arbeidsmarkt te zien? Zijn we bereid om te aanvaarden dat extra arbeidsplaatsen in Aken ook onze werkgelegenheidsproblemen oplossen?"

Koelman: "Dat is al aanvaard. Als we erin slagen om een bedrijf hierheen te halen, maakt het ons niet uit als het zich in België of Duitsland vestigt."

Dewulf: "Kun je dat standpunt kwijt in Den Haag?"

Koelman: "Dat is de kern van het probleem."

Maks: "Die realiteit moet je aanvaarden. De machtscentra liggen in Berlijn, Parijs, Brussel en Den Haag. Als virtuele regio moet je daar creatief mee omgaan." Die creativiteit kan er bijvoorbeeld in gelegen zijn dat er overeenkomsten worden gesloten die niet aan de hoofdsteden worden medegedeeld.

Daldrup: "Steden sluiten overeenkomsten zonder dat aan Berlijn of Den Haag te vragen. Je moet het zoveel mogelijk zelf in de hand nemen. De regering moet maar komen als ze wat te melden heeft."

Koelman: "Heel langzaam neemt de flexibiliteit toe om erover na te denken de grens over te gaan. Maar het gewoon doen is nog een stap te ver. Uit deze rondetafel blijkt duidelijk dat we verder moeten kijken dan onze regio. Het is goed dat dit in het jaarverslag staat. Dat lezen ze in Den Haag ook".